

PRAVIDELNOSTI:

mše sv.: (kat. = katedrála na náměstí, NPM = kostel Nanebevzetí P. Marie ve Františkánské)

- pondělí: 8:00 (kat.) / 12:00 (NPM) 2. pondělí v měsíci ve 12:00 – bohoslužba slova se sv. přijím.
- úterý: 8:00 (kat.) / 17:00 (NPM)
- středa: 8:00 (kat.) / 12:00 (NPM) / 19:00 (studentská - NPM)
- čtvrtek: 8:00 (kat.) / 17:00 (NPM)
- pátek: 8:00 (kat.) / 12:00 (NPM) / první pátek v měsíci: 17:00 (NPM)
- sobota: 8:00 (kat.) / 20:00 (anglická - NPM)
- neděle: 8:00 (NPM) / 10:00 (kat.), 14:00 (vietnamská – NPM) / 20:00 (NPM)

zповědní služba v kostele NPM:

- pondělí: 9:00 – 11:00 (Mons. E. Soukup)
- úterý: 16:00 – 17:00 (plzeňští františkáni)
- středa: 16:00 – 17:00, během toho adorace (P. Pavel Petrašovský)
- pátek: 16:00 – 17:00, během toho adorace (P. Pavel Petrašovský)
- zpravidla půl hod. přede mší (kromě polední)

Setkání u kafe na faře nebo na biskupství po každé nedělní mši sv.

pravidelná společenství na faře:

- úterý 9:00 jednou za 2 týdny – modl. matek
- úterý 18:00 – příprava na křest dospělých
- středa 9:00 – setkání nad biblí
- čtvrtek 18:00 – střídá se farní společenství a nešpory a 45 min. adorace v kostele NPM - hned po mši

půlhodinová adorace a nešpory:

- neděle 18:00 – katedrála

PROGRAM: 3. – 17. 11. 2024

neděle 3. 11. – 31. neděle v mezidobí

- 18:00 – půlhod. adorace a nešpory – kat.

pondělí 4. 11. – pam. sv. Karla Boromej.

- 19:30 – koncert: František Xaver Thuri: Requiem – Česká píseň – kat.

úterý 5. 11.

- 8:45 – úklid katedrály (můžete pomoci?)
- 18:00 – příprava na křest dospělých – téma: církve – fara

středa 6. 11.

- 9:00 – setkání nad Biblí – fara
- 18:00 – setkání chlapů (modlitba, pivo, klobásy) – fara

čtvrtek 7. 11.

- 9:00 – úklid kostela NPM (můžete pomoci?)
- 18:00 – kurz Alfa: jak odolat zlému? - fara

pátek 8. 11.

- 17:00 – bohosl. slova za pronásl. křesťany,
- 18:00 – nešpory – kaple na faře

sobota 9. 11. – svátek posv. Later. baziliky

neděle 10. 11. – 32. neděle v mezidobí

- při mších sbírka trvanlivých potravin
- 10:00 – mše sv. společně s filipínskou komunitou - kat.
- 18:00 – půlhod. adorace a nešpory – kat.

pondělí 11. 11. – památka sv. Martina

- 19:00 – koncert Plzeňské filharmonie: Gabriel Fauré: Requiem - kat.

úterý 12. 11. – památka sv. Josafata

- 9:00 – modlitby matek – fara
- 18:00 – příprava na křest dospělých – prohlídka katedrály – sraz na faře

středa 13. 11. – památka sv. Anežky České

- 9:00 – setkání nad Biblí – fara
- 17:00 – pastorační rada – fara

čtvrtek 14. 11.

- 18:00 – kurz Alfa: jak se modlit? - fara

pátek 15. 11.

- 18:00 – koncert Touch of Gospel – NPM

sobota 16. 11.

- farní výlet na Ameriku. sraz: 8:00 na Hlavním vlakovém nádraží u hutníka

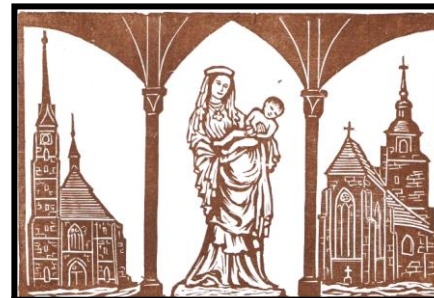
neděle 17. 11. – 33. neděle v mezidobí

- 10:00 – mše sv. na poděkování za svobodu – slouží biskup Tomáš – kat.
- 18:00 – půlhod. adorace a nešpory – kat.

♦ V sobotu 16. 11. bude farní výlet na Malou Ameriku.

Sraz je v 8:00 na Hlavním vlakovém nádraží u hutníka. S sebou: svačinu. Pěšky půjdeme cca 9 km, pokud by byla shoda všech, můžeme jít i přes Velkou Ameriku, pak bychom šli cca 13 km. Návrat večer. Nebudeme opékat buřty.

♦ Farní almužnice Petra Obrátilová, která na faře každou středu dopoledne pomáhá lidem bez domova i jiným lidem v nouzi, vyhledává sbírku trvanlivých potravin na neděli 10. 11. Donesené jídlo můžete uložit do přípravných krabic v obou našich kostelech.

BARTÍK

zpravodaj
Římskokatolické farnosti Plzeň
u katedrály sv. Bartoloměje

17

3. – 17. 11. 2024

telefon fara: 733 741 676, mobil kněze: 737 814 525, mail: petrasovsky@bip.cz, sladka@bip.cz, farnost.plzenkatedrala@bip.cz, web: www.farnostbartolomej.cz

foto: Soňa Píkrťová

Diecézní synoda

První generální zasedání diecézní synody v Johannisthalu. Sto lidí, alespoň po jednom skoro ze všech farností. Naším úkolem bylo postarat se o to, aby společně s námi odtud odjížděl i dokument, který měl popsat stav naší diecéze. Proces jeho vzniku podrobně popisuje naše synodní delegátka Jana Tenglerová uvnitř Bartíku. Debata ve skupinkách, pozměňovací návrhy, hlasování o nich, závěrečné hlasování, dvoutřetinová většina. Proces vysilující, ale skoro dobrodružný.

Každopádně výsledkem je asi třicet stran, které kromě o mnoha pozitivních a nadějných věcech mluví také o tom, jak za posledních deset let ubyl počet účastníků nedělních mší o čtvrtinu a průměrný věk kněží vzrostl, o tom, jak nám moc nejde komunikace a jak zoufale nevíme, jak ty misie dělat, jak máme podhodnocené pastorační pracovníky a jak jsou farnosti netransparentní ve svých financích.

A tento text o více méně znepokojivém stavu diecéze vznikl pod rukama sta lidí, kteří si vzali čtyři dny volna, aby se pokoušeli něco změnit k lepšímu. Synodní dokument o tom, co všechno je v diecézi špatně, dávalo dohromady sto lidí ochotných něco dělat a evidentně zapálených pro věc, kteří kromě toho ještě ve volném čase stihli kolem sebe vytvářet dobrou atmosféru, modlit se a po večerech zpívat při víně. Zástupci diecéze vytvářející podnětné společenství píšou o tom, jak nám společenství moc nefungují. Lidé marníci čtyři dny svého volna ve prospěch diecéze píšou o tom, jak málo je lidí ochotných něčím přispět ke společnému dobru. Ti, kdo snad berou Krista vážně, píšou o tom, jak ubývá těch, kdo jsou ochotni ho následovat. Lidé, kteří sem jeli sto padesát kilometrů, dávají dohromady text o tom, jak většinou není ochota jezdit do sousedního kostela, když v tom našem není mše svatá.

Byl to zvláštní paradox. Uprostřed společenství církve, ve kterém byla radost být, píšete o církvi, která jezdí na invalidním vozíku, je unavená a do ničeho se jí nechce.

Nakonec si vzpomenete na hodiny fyziky, roztok se nechá odpařovat, voda mizí, ale sůl zůstává ve stejném množství, až vykristalizuje v čisté podobě. Zřejmě to nemusí být tak, že by s ubytkem lidí chodících v neděli do kostela musela ubývat víra, naděje a láska. To, že je nás málo, nemusí znamenat, že nám teď o nic nepůjde. S menšími počty praktikujících věřících se nemusí menšit vztah ke Kristu. A tenčíci se finanční prostředky na to už nemají vliv vůbec.

Deset kilo švestek je třeba, aby vznikl litr slivovice. Bože, kéž bys i z mého srdce a z nás všech vyděstil kapku něčeho, co bude chutnat.

P. Pavel Petrašovský

Farní výlet do Žihle

Stalo se v sobotu 19. 10. Sešli jsme se před osmou na nádraží u hutníka posílení o mocnou skladbu dětí, které doprovázely sestry salesiánky. Žihle je asi hodinu cesty vlakem, kousek za Plasy. U ní začíná krásná příroda, v níž jsou jako vržené kostky rozhozené oblé žulové balvany. Dva z nich velikostí vynikají nad jiné, říká se jim Dědek a Bába.

Na Dědka jsme narazili asi po dvou kilometrech. Někdo dostal nápad ho obejmout. Chytli jsme se za ruce a zkusili vytvořit lidský řetěz, ale bylo nás málo. Naštěstí dorazila za námi ještě menší skupina turistů, přidala se k nám a Dědek se konečně mohl cítit přijatý, neboť ho někdo objal. U Báby jsme se už o to nepokoušeli, jednak proto, že už jsme neměli pomocné turisty, jednak je větší, a jednak nemusíme objímat každého na setkání.

Třetí zastávka a třetí pozoruhodný geologický útvar bylo skalní město s viklanem umístěným na vrcholu několika na sebe naskládaných obrovských balvanů. Viklan je pozoruhodný zejména tím, že ne neviklá. Nebo se nám jej alespoň i přes všemožné pokusy rozviklat nepodařilo.

Když se nám podařilo tento neúspěch psychicky zpracovat, vydali jsme se dál. Velké kameny se postupně menšily a řídly, krajina byla dál překrásná, ale změnila svou tvář. U jednoho altánku jsme zakotvili, vyrýpli drn, snesli dřevo, rozdělali oheň a upekli buřty.

A pokračovalo se v cestě. Zkratka nás zavedla k podmáčené cestě, kterou jsme museli překonat po pár pohozených prknech, pokud jsme si chtěli uchovat boty suché. Byli ovšem i jedinci, kteří si kromě bot namočili i jiné části těla, což jim dost ztížilo další cestu. Ale vyradím pointu už tady: do cíle jsme došli všichni.

Někdy v tomto čase jsme se pomodlili růženec a brzy po něm našli na kraji malého remízku kámen, který nám posloužil místo oltáře na mši svatou.

A po dvanácti kilometrech se už přiblížilo Blatno, cíl naší cesty. Obzvlášť děti ocenily, že zde byl i v sobotu odpoledne otevřený obchod, takže peníze, které dostaly na cestu, ač těžce vydělané jejich rodiči, byly směněny za brambůrky a sušenky.

Měli jsme to vypočítané tak, že jsme na nádraží čekali snad jen čtvrt hodiny, než přijel motorák, který nás přesunul zase zpátky do Plzně. Většinu čtenářů asi toto vyprávění o nebezpečích a nástrahách cesty odradilo, ale pokud by se přesto našel někdo, kdo by chtěl něco podobného zažít, další farní výlet se chystá v sobotu 16. 11., tentokrát na Malou Ameriku u Karlštejna.

Setkání členů živého růžence

Ve středu 23. 10. se asi po půl roce mohli sejít ti, kdo se každodenně v rámci živého růžence pokoušejí modlit svůj desátek. Pravda, moc nás nedorazilo, ale i tak to stálo zato.

Přečetli jsme si podnětný článek o růženci, vyložili jsme si, jak můžeme růženec vnímat, tedy jako dětské žvatláni opakujících se slov, o kterých dítě poznalo, že se rodičům líbí, nebo jako zbraně, kterou dominikáni nosí přivázanou vlevo na opasku hábitu, tedy na místě, kde býval připevněný meč.

A pak odchod do kaple a společný růženec, abychom o něm jen nežvanili, ale také se ho modlili. A úplně nakonec společné foto, které můžete zhodnotit. Tak zase za půl roku, třeba nás bude víc.

Postřehy z diecézní synody

Ve dnech 25. - 28. 10. jsem se spolu s Jakubem Konečným a P. Pavlem Petrašovským zúčastnila prvního zasedání naší diecézní synody v Johannisthalu. Hlavním úkolem pro všechny delegáty byla příprava finálního dokumentu, který byl v základní podobě připraven z podnětů našich farností, vyplněných dotazníků jednotlivci a také dalších rozhovorů, které probíhaly v naší diecézi od dubna do června letošního roku. Čerpali jsme z přípravného dokumentu o dvaceti stránkách a sedmi přílohách v rozmezí od 30 do 60 stran. Už z tohoto množství přípravných dokumentů je pochopitelné, že nebylo možné, abychom všichni řešili vše. Každý z delegátů mohl uvést své preferované téma a byl zařazen do jedné z těchto skupinek: 1. misie, 2. uspořádání, 3. hospodaření. Naše farnost měla velkou výhodu, že jsme se mohli zúčastnit ve větším počtu: P. Pavel za kněžskou radu a Jakub za diecézní pastorační radu, a tak jsme měli možnost zapojit do různých skupinek a vyjádřit se k úpravám ve více tématech, Jakub a P. Pavel v misii a já zvolila téma hospodaření.

Páteční den v Johannisthalu jsme strávili v tichu rekolekce pod vedením P. Jana Kotase. Následující dny jsme pracovali v rozdělených skupinkách. Organizace ze strany přípravného týmu neměla chybu, vše bylo jasné a přehledné a zvládlo se i zpracování 80 připomínek k předloženému textu. Biskup Tomáš přiznal, že se se obával, aby vůbec nějaké připomínky byly. 😊 Připomínky prošly prvním hlasováním v neděli večer a ty, které byly odsouhlaseny, synodní tým zpracovával a zakomponovával do textu pro závěrečné schvalování. Velká část delegátů měla zábavný večer s programem a musím se přiznat, že jsem sama v půl druhé v noci viděla horlivou diskuzi v jednom ze sálů... 😊

Ano, dokument je schválen a předložen byl v pondělí při bohoslužbě biskupu Tomášovi, ale myslím, že stejně důležité bylo setkání, které proběhlo mezi námi, zástupci z celé diecéze. Přestože se jednalo o náročnou práci a všichni delegáti i organizátoři se jistě vraceli ze setkání velmi unavení, u mě převládala pocit neskutečné radosti. Radosti z toho, že jsem poznala tolik lidí, kterým tak moc záleží na tom, abychom byli církví, která je otevřená, přijímající, církví, která chce hledat společná řešení a otvírat všem, jít společně za Kristem a ukazovat základní myšlenku křesťanství: lásku, odpovědnost i solidaritu při zachování důstojnosti každého člověka.

První a možná ten nejsnazší krok máme za sebou, popsali jsme situaci v naší diecézi. Teď nás čeká mnohem těžší krok, hledat společnou cestu, KAM JÍT a ptát se, JAK TAM DOJDEME.

Moc se na to dobrodružství následných let těším. Těším se i na všechny podněty názory a nápady vás samotných. JSME V TOM SPOLU a tvoříme budoucnost nejen pro sebe, ale i pro naše děti.

Děkuji za Vaši důvěru. Vaše Jana Tenglerová ♥

